

د افغان نستان او ايران اړيکي کومې خواه ته روانې دي

د تاريخ په اوږدو کې افغان نستان او ايران په خپلو منځو کې د گاونډيتوب بيلا بيلې اړيکي در لودي، او دا اړيکي کله کله بنې او کله کله هم ديو بل په تاوان وي. ولي دواړو گاونډيانو ددی اړيکو په پراوونوکي خپله سترا تيزی او هدف په ديپلو ما تیکه ما حول کی له ورايه په ډاگه کړی دي. که یوی خواه ددی اړيکو نه سر غړوني کړی وي، نو بياله بلې خواه ورته ډېر ژر دديپلو ماتیکو کړيو له خواه احتجاج جيه ليکونه ور سپارلی دي. په نړيواله او ديپلوماتیکه ژبه داحتجاج پروسه داسی ده چه ددواړو هیوادونو سفيران د بهرنیو اړيکو وزارت ته رسماً را غوښتل کيږي او د ناسم او سر غړوني علت او سبب ورته په ډاگه کيږي چه د رسمي پروتوکول له لاری دغه عمل د بهرنیو چارو وزارت د ارشيف په څانگه کې د یوی ټاکلی نمری په واسطه ثبت او راجسټر کيږي. که چيري کوم گاونډی هیواد نور بياهم دغه تکراری عمل تر سره کړي نو په دی هکله بيا هم هغه لمرنی پراوونه پلی کوی، او دثبت لمبر د هر احتجاج ليک په زياتولو سره دمضمون او محتوا له رویه په نوي لمبر سره رسمی بڼه پيدا کوي. چه دتاريخ په اوږدوکی دغه رسمی سند تل د ارشيف په اداره کی خوندي ساتل کيږي. او دضرورت په وخت کی د رسمي سند د شواهدو او سوابقو بنياد ته لاره پرانيږي.

دايران اسلامی جمهوريت ددريو لسيزو په دوران کې د افغان نستان دقانونی دولت دحکومتونو سره په وار وار د گاونډيتوب د بنو اړيکو پر بنسټ سر غړونه کړی ده او دافغانستان په کورنیو چاروکی يې د مداخلی او لاس وهني نه لاس نه دی اخستی. افغانی حکومتونو ددوي دا لاس وهنی کله په رسمي توگه غندلی دي او کله هم لکه نن په شان ورته چو پ او پټه خوله پا تي شوی دي.

ددی ټولو پورتنیو عواملوسره سره بياهم ځينو پخوانیو حکومتونو خپل دريځو نه په رغنډه او بر بنډه توگه په ډاگه کړی دي، ولي ځينو يې بيا ددي ټولو سر غړونی سر بيره د نوکر او بادار په رول کې ځان و رنځستی دي. چه بيلگه يې مونږ نن په خپلو سترگو وینو او په غوږونو يې اورو. مگر د حل لاره يې نشو موندلای چه ولی مونږ دا گاونډی هیوادونه دخپل ټغر نه پښي را باسي او ددی اړيکو خنډ گرځي. د ټولوگاونډيانو د بلې نه یواځی ايران او پاکستان زمونږ سره خپلي دوستانه او غير دوستانه اړيکي د شرايطو او ډول ډول سببونو پر بنياد خپلو کر غيرنو سياستونو او بی احساسه کړنلارو په واسطه د بنو اړيکو او راشه درشه مناسبات کنگل کړی دي. او په دی لاره کی يې ډول ډول ستونځي را منځته کړی هم دي. دافغان نستان پر خاوره باندي د روسا نو يرغل دي دواړو گاونډیانو ته ددښمني، غرض، مداخلی او لاس وهني ضمينه نوره هم برابره شوه. په ميليونونو مرور او ناراضي افغانان د رو سانو د ملاتړ موجوده حکومت څخه د ټښتي په منظور دخپل پلارنی انگر نه د ايران او پاکستان پر طرف د مجبوريت په اساس د هجرت او مهاجرت بستري وتړلي او ددی خواه ته ور کوچ شول. چه تر نن پوري په زرونو مهاجر او پردیس افغانان په هیواد کی دخرابی او کر کيچنی وضعي په خاطر خپل هیواد ته د راتگ زړه نه ښه کوی او بير ته خپل پلارني غولی ته اراده او عزم نلري. او ددی هیوانو دزغم او درد او ناوړه خطر ناک نا سوز ته غاړه ايردي چه دصبر او حوصیلی کاسه يې نوره پر چه کيدو ده.

ايراني چارواکو په خپله خاوره کی دافغان نستان څه د پاسه د ۲۰۰۰ نه زیات د تیلو ډک ټانکرونه د څو مودی راهسي بيله کومه علت نه د نړيوالو د سو داگری د ټولو نورمونو پرته پخپل سر حد کی درولی دي. او افغان نستان ته دتلو اجازه نه ورکوي او دليل يې دادي چه دغه تیل د امریکا او ايتلافي قواووته رسول کيږي، چه په اصل کی هم ايران او هم ټوله نړي په دی ښه پو هيري چه دغه تیل د افغانستان د ملی تجارانو او شخصی پانگوالو پوری اړه لري نه په بل چا پوري. دايران دولت دغه ناوړی او د زغم نه ډک عمل افغانی چارواکی پر احساساتو را ووستل او دافغانستان له خواه يو لور پوری هيئت چه مشری يې د ولسمشر لمری مرستيال د جهاد د وخت ستر قوماندان او دافغانستان دجنرالانو له رتبې نه پورته مارشال محمد قسيم فهيم د تجارت او نورو مخورو وزيرانو په گډون وټا کل شو. او دايران دولت ته په رسمي سفر ولاړل، چه دا معضله هلته حل او فصل کړی. ولی دغه لور رتبه هيئت د ايران د لوړو چارواکو سره ددی ستونځی د حل لاره په گډه سره وموندله او دهو ځواب يې ورکړی. ايراني دلی دولسمشر مرستيال ته د سلا جوړولو فابريکه ور وښووله او يومیل سلا يې د تحفی او ښه گاونډی توب په منظور ښاغلی فهيم ته ور کړه چه دمنني په وړانديکولو سره د مارشال صاحب لخواه ومنل شوه. افغانی ډله په خوشاله زړه او کاميابه هیواد ته راستا نه شول اود تیلو مشکل په خبرو اترو سره حل او فصل شو.

ولی د کاسی لاندي نیم کاسه را ووته.

دوی ورځی وروسته د تیلو ټانکرونه لا هم ځای پر ځای ولاړ وه. د مارشال صاحب او ورسره هیئت هلی ځلي د خاړو سره مخامخ شوي، او ایرانی چارواکو پر خپلو وعدو باندي عمل ونکړي. د سو دا گری چارو وزیر احدی څو ځله د دایراني مر بوطو چارواکو سره تیلیفونی تماس ونیوي ولی دده پر خبرو هیچا غور ونه نیوی اوسری پری نه خلا صوي، مگر د تیلو د ټانکرونو کاروان تر اوسه پوري پر خپل ځای پاتې دي. دافغانستان داسلامی جمهوریت دوزیرانو دشورا غونډی هم یواځي او یواځی د افسوس په ښکاره کولو سره تکیه وکړه او دا مسئله همداسی بی غوره او لا ینحله پریښووله. ولی ستونځه لا پر تپه ولاړه ده. په پښتو گی یو مثل دي چه وایی:

پار تر کوڅه تیر کړه او رنگ بی هیر کړه

ایران دخپل ناوړی سیاست څخه وار په وار گټی پورته کوی. ایرانی حکومت تل دژمی په موسم کي یوه ستونځه را پیدا کړي او د هغی ستونځي قلف او کلی هم دواړه ددوی سره وی. دافغانی مهاجرو شړل د هغوی وهل او ټکول او د خلکو په عام حضور کي د بیگناه افغانانو په دار خړول د ټولو نړیوالو قوانینو د سر غړونی د ټکر سره بیا هم ایرانی حکومت ددی دوه مخي سیاست څخه لاس پرسی نشو. او خپلو نا وړو لاس وهنو ته ادامه ورکوي. دافغانستان د ا ولس مشر دارگ مانی، د بهرنیو چارو وزارت او دسوداگری چارو وزارت تر اوسه پوری یو کوچني احتجاجیه لیک هم د ایران چارواکوته په رسمي ډول نه دی سپارلی، او یواځی په یوه اړخیزه توگه یی دتلفون د اړیکو په واسطه تکیه کړی ده، چه هغو اړیکو لا هم تر اوسه پوری د حل لاره نه ده موندلې. ځینو خوړ منو او پرهیواد مینو وطنوالو دخپل زړه درد د یو کوچني مظاهری په بڼه د ایرانی چارواکو پرضد ښکاره کړی. او دایران سفارت مخ ته ودریدل او خپلی غوښتنی یی دایرانی چارواکو غوړونو ته ورسولي. کور دی ددوي ودان وي چه زمونږ په دغه ستر او گډوډ حکومت کی هیڅوک پیدا نشو تر څو دخپلو خلکو غم وخوري او ددی هیواد دخلکود مشروع حق څخه دفاع وکړي.

که چیری مونږ د ایران اسلامی دولت په مقابل کی خپلي معقولي لاری په کار وانه چوو او په دی هکله درسمی بند وبست له لارو خپل معقول چاروچلند غوره نکړو، نو ایران به هیڅکله زمونږ پا کو غو بښونو ته غاړه کښی نړدی او نه به په دی لاره کی د پا وړ گا مونه واخلي.

اړینه بولم چه د ایران ددولت په مقابل کی لاندی وړاندیزونه عملی کړل شي:

اول : لمړی باید د افغانستان د اسلامی جمهوریت سفیر په رسمي ډول د ایران نه کابل ته د احتجاج په وجه را وغوښتل شي. او دایران سفیر هم د بهرنیو چارو وزارت ته احضارشي، او ددی ستونځي په باره کی ورته رسمی احتجاج لیک په رسمي ډول وسپارل شي.

دوهم : دایران د ټولو کمکونو او وړیا مرستو نه دی صرف نظر وشي. په دی هکله بایدو مر بوطو ادارو ته ځانگړی هدایت او سپا رښتنه وشي تر څو د ایران ددی ناوړی عمل په مقابل کی خپل ټاکلی مرام عملی کړی.

دریم : دهلمند دسیند داوبو قرارداد دي ژر تر ژره لغو اعلان شي. او دنوی پارلمان د پیل سره سم دی په دی هکله د نوی تړون شرایط او نوی لید لوری کتنوته دي ځانگړي نظرونه او نوی طرحی پکار واچول شي.

څلرم : په سر حدی چا روکی دی لازم دفاعی پرسونل پکار واچول شي. تر څو دهری نا کامه حملي او تعرض نه کلکه دفاع او مقاومت وشي .

ددی ټولو شرایطو سره سره بیا هم د افغانستان دولت خپل کلک دریځ د ایر ان په مقابل کی د نړیوال مدنی او تجارتي قانون پر بنسټ داسی غوره کړي، چه دافغانستان دولت او ټولو خلکو گټی پکښی نغښتي وي. او هر څه د بین امللی کنوانسیون په چو کا ت کی داسي حل او فصل شي چه ددواړو طرفود حقوقو نه ملا تر وشي.

پای